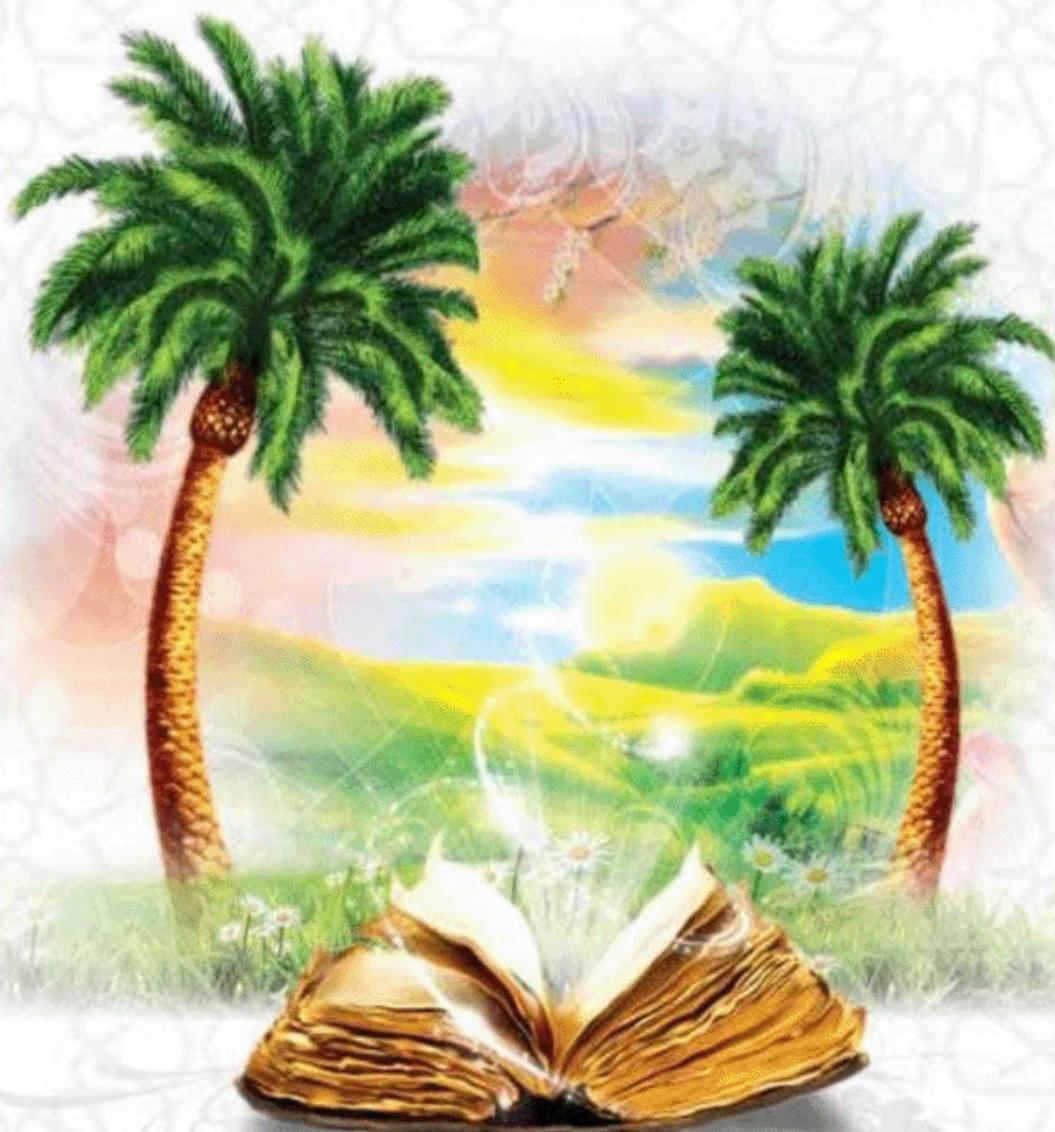


مَا لِي لَهُ بِكُلِّ شَتّى بَيْتٌ فِي الْجَنَّةِ



كتاب

وهرگیرانی

هشام لطيف البرزنجي

جَمِيعَهُ وَأَعْدَهُ بِحُمْلِ اللَّهِ وَنَوْفِيقِهِ
لَا يُوَجِّرُ الْعَزِيزُ مِنْهُ لِلْمُذَرِّي

مالیک لە بەھەشت

الْحَمْدُ لِلَّهِ وَحْدَهُ، وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى مَنْ لَا نِبِيَّ بَعْدَهُ، وَعَلَى آلِهِ
وَصَاحِبِهِ، وَمَنْ تَبَعَهُمْ بِإِحْسَانٍ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ.

لە پاشاندا:

ئەوهى كەوا ناكۆكى نىيە لەنیوان ئەو كەسانەى ناكۆكى، دووبەرەكى
نىيە لە نىوانىيان دووكەس، كە لە سەردەمىكى سەختو نارەحەتدىين، وە
ھەلخەلەتىنەر، وە جۇراو جۇر جىاوازە، بچوک بىت يان گەورە، سەختو
نارەحت لە پۈرى كۆمەلایەتىيەوە، وە لە پۈرى ئابوروپىيەوە ..

كە لە ھەمووى گەورەتر: نەبوونى شتىكە كە بچوکى سەرسام كردووە
پىش گەورەكان، گەورە وەزىرى شەرمەزار كردووە، ئەويش نەبوونى
نيشته جىبۈونە.

واى ليھاتووە كەسىك لە ئىمە بەيانى و ئىوارە دەكاتەوە و رېۋەتكانى
دەزمىرىت و خەونەكانى بە ئومىدى ئەوهى خانووەيەكى ھەبىت مال و
مناھەكانى تىدا كۆبكاتەوە.

ئەگەرچى ئەم باسە پىويىستى بە كەسانى شارەزاو لىكۆلەرو ئەندازىيار
ھەيە، داوا دەكەين لە خوابى گەورە كە ئىمە و ئەوانىش تەوفيق بىات بۇ
لابردى ئەو نەبوونى نىشته جىبۈونە لەسەر ئۆممەت و خەلکىش ئىسراحت
بکەن.

بۆيە لە ھۆكارى خۆشبەختى لەم دونيايە خانووەيەكى فراوانە، وە لە
بەرامبەريشدا لە ھۆكارى بەدبەختى بۇونى خانووەيەكى تەسکە.

عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَاصٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «أَرْبَعٌ مِنَ السَّعَادَةِ: الْمَرْأَةُ الصَّالِحةُ، وَالْمَسْكُنُ الْوَاسِعُ، وَالْجَارُ الصَّالِحُ، وَالْمَرْكَبُ الْهَنِيُّ، وَأَرْبَعٌ مِنَ الشَّقَاوةِ: الْجَارُ السُّوءُ، وَالْمَسْكُنُ الضَّيقُ،

وَالْمَرْكُبُ السُّوءُ »^(١).

واته: لە سەعدى كورپى ئەبى وەققاصلەوە (پەزاي خواي لىبىت) دەفەرمۇيىت: پىغەمبەرى خوا ﴿فَهُرْمُوِيَّةٌ﴾ فەرمۇيىتى: چوار شت لە ھۆكارى خۆشبەختى يە: ئافرەتىكى چاك (ئافرەتى چاك گەورەتىن نىعەمەتە بۆ ئىنسان لە دونيادا)، وە خانوويەكى فراوان (كە بەشى خۆى و مالۇ منالى و ئەگەر مىوانى ھەبوو جىڭەي ئەوانىش بېتتەوە)، وە دراوسييى چاك، وە سوارىيەكى فراوان (ولاخ بىت يان سەيارە يان ھەرشتىكى تر، كە ترسى ئەوەت نەبىت توشى نارپەحەتىت بکات).

وە چوار شت لە بەدبەختى يە: ئافرەتىكى خراب (كە ئازارى مىردهكەي بىدات بە ھەر جۇرىكى ئازار بىت ..)، وە دراوسييى خراب، سوارى خراب، وە خانوويەكى تەنگو تەسک (كە شوينى مالۇ منالەكانى نەبىتەوە بە ئاسانى).

بەلام ئەى برای خۆشەويىست ئايە بىرت لە خانوويەك كردۇوه تەوە،
بەلام لە پۇژى دوايىه، لىرە نىيە؟

بەلى ئەوە يەكەم نىشته جىبۈونى تۆيە .. گەورەترو لەپىشترە .. وە
شوينتە لە پۇژى پاداشت و سزا !
فَحَيَ عَلَى جَنَّاتٍ عَدْنٍ فِإِنَّهَا
مَنَازِلُكَ الْأُولَى وَفِيهَا الْمُخَيمُ
وَلَكِنَّنَا سَبِيْعُ الْعَدْوَ فَهَلْ تَرَى
نَعُودُ إِلَى أُوْطَانِنَا وَنَسْلَمُ

واته:

وەرن بۇ بەھەشتى ھەميشە نەبپاوه چونكە ئەو
شوينى سەرهەتاتە و چەندەها خىرى تىدايە

(١) رواه ابن حبان في "صحيحة" (٤٠٣٢)، وصححه الألباني في "سلسلة الصححات" (٤٠٣٢).

به لام ئىمە بۇوين بە كۆيلەي دوزمن (نەفس و شەيتان) ئايادە بىنىت
بگەرپىئىنه و بقۇنىشمانى خۆمان (بەھەشت) و پارىزراو بىن (لە دۆزەخ)

بەھەشت: "پىكەراتووه لە ژۇرى بەرز، و راخەرى پازهوه، و دارو ميوه كانيان بقۇ نزم دەبىتەوه، و جىڭا و راخەرى نەرم و ناسكىيان لە شويىنى بەرز بقۇ راخراوه، و باخيان بقۇ ھې كە ھەموو چاكە و شتىكى باشى تىدایە و ئافره تانىكى تىدایە كە زۇر چاك و رەوشت بەرن، و جۆرەها ميوه، و ھەر خواردىنىك حەزى پىبكەن، و خواردىنەوهى خۇش، و تەماشا كىرىنى دروستكراوى ئاسمانى كان و زھوئى، كە تىيدا دەمىننەوه بە ھەتاھەتايى، نامىن و پير نابن و نەخۇش ناكەون ... وە پىسى تىدانىيە، و وە بەلغەم و ھىچ شتىكى لەوانە تىدانىيە كە لە دواى خواردن بىرىت (وەكىو مىزو پىسایى) بەلكو عارەق دەكەن كە بۇنەكەى وەكىو مىسىك وايە"^(۲).

"بەھىچ شىۋەيەك لىيى لانادەن و بقۇ شويىنىكى تەنلاچىن و بىزار نابن، و داوا ناكەن بۆيان بگۈرۈيەت، لە بەرئەوهى تەمەننای چى بکەن دەستيان دەكەۋىت، وە چىيان بويىت دەبىين لەو بەھەشتە"^(۳).

ئەى برای خۆشەويىستى ئاقىل و ژىر: بەرپاستى لە ھۆكاري لابىدىن و نەمانى خەم و خەفەت و پەزارە، وە دامالىنى پىگاكانى خەم و ئازار: ئەويش بىركىدىنەوهى لە بەھەشت، وە لەوهى تىيدايى لە نازو نىعمەت، و بىنىنى خواي گەورە.

ئەوه ئاسىايى كچى موزاحيمە (رەزاي خواي لىبىت) خىزانى فيرعەون كاتىك باوه پادرييەتى و مولمانىيەتى خۆى ئاشكرا كرد، تاغوتەكەى مىردى ھەرەشەى سزاو كوشتنى دا .. بۇوى لە پەروەردگارى كردو بە زەللىيەوه فەرمۇمى: 

(۲) "تفسير القرآن العظيم" (٣١٥/٤).

(۳) "تيسير الكريم الرحمن" (لاپەرە ۱۰۰).



أَنِّي لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجَّنِي مِنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ وَنَجَّنِي مِنْ
الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿١١﴾ [التحريم: ١١].^(٤)

﴿رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ﴾ کاتیک که وتى: ئەی پەروەردگار لەلای خوت له بەھەشت مالیکم بۆ دروست بکە، (دراوسيي ھەلبژارد پیش مال) ﴿وَنَجَّنِي مِنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ﴾ وە پزگارم بکە لە فیرعەون و لە كرده وە خراپەكانى ﴿وَنَجَّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ وە لەم قەومە سەتكارو كافرو بىباوه پانە پزگارم بکە.

بۆيە ئەوە راستى كردووە كە وتوويەتى: "ھەموو نازو نىعمەتىك جگە لە بەھەشت لەناوچۇوە، وە ھەموو بەلاؤ موسىبەتىك جگە لە دۆزەخ سەلامەتىيە".

كتىبەكە خواي گەورە، وە سۈونەتى پىغەمبەرى خوا زەخىرەكە يەكى پىرە لە باس كىرنى بەھەشت و نازو نىعمەتەكانى، لە بەرئەوەي ئەوە زيانى راست و ھەتا ھەتايىيە. بەلام زيانى دونيا سەفەرييکە لە سەفەرە كان، و پۇيىشتىنە بەرەو شوينى مانەوە.

بەراستى نازو نىعمەتى بەھەشت ناييات بە بە بىرۇ دلۇ دەرۈۋىدا، وە مەزەندە ناكريت بە خەيال.

پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرمۇويەتى: « قَالَ اللَّهُ: أَعْدَدْتُ لِعِبَادِي الصَّالِحِينَ مَا لَا عَيْنٌ رَأَتُ، وَلَا أُذْنُ سَمِعَتْ، وَلَا خَطَرَ عَلَى قَلْبِ بَشَرٍ ».^(٥)

واتە: خواي گەورە فەرمۇويەتى: (فەرمۇودەكە قودسى يە) ئامادەم كردووە بۆ بەندە چاکەكانم كە هيچ چاوىك نەيىينوو، وە هيچ گۈي يەك

(٤) تەفسىرى ئايەتەكان سوودم وەرگرتۇوە لە تەفسىرى پېبەر، ئامادەكردىنى: مامۆستا صلاح الدين

عبدالكريم.

(٥) رواه البخاري: (٣٢٤٤)، ومسلم: (٧٣١٠).

نه بیستووه، وه نه هاتووه به دلی هیچ که سیکدا.

به لام خانووه کانی پیغه مبه ری خوا ﴿دَهْرِ بارَهِ فَهُرْمُوْيِه‌تِي﴾: «لِّئَنَّهُ مِنْ فِضَّةٍ وَلِبِنَّهُ مِنْ ذَهَبٍ، وَمَلَاطُهَا الْمِسْكُ الْأَذْفَرُ، وَحَصْبَاؤُهَا اللُّؤْلُؤُ وَالْيَاقُوتُ، وَثُرْبُتُهَا الرَّعْفَرَانُ مَنْ دَخَلَهَا يَنْعَمُ وَلَا يَبْأَسُ، وَيَخْلُدُ وَلَا يَمُوتُ، لَا تَبْلَى ثِيَابُهُمْ، وَلَا يَفْنَى شَبَابُهُمْ»^(٦).

واته: «(به هشت دروستکردن که) خشتيکی له زیوه و خشتيکی له ئالتونه، وه پووکه شه که له بونی میسکه (که له میسکی دونیا نییه، به لکو ئه و میسکه سپی یه)، وه بەردە کانی (واته: بەردە بچوکه کانی) له مرواری و گەوه ری درەوشاده یه، وه خۆلە که له زەعفە رانه، هەركە سیک بچیتە ناوی خوشبەخت دەبیت و هەرگیز خەفە تبار نابیت، وه هەتا هەتايی تییدا دەمینیتە وه و نامریت، جله کانیان شر نابیت، و گەنجیان به سەر ناچیت».

وھ خوای گەورە فەرمودیه تى: ﴿وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمَنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتٍ عَدَنٍ وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ [التوبه: ٧٢].

واته:

﴿وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمَنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا﴾ خوای گەورە به لینی داوه بە باوەردارانی پیاو و ئافرهت بە وەی کە ئەيانخاته بە هەشتە وە کە پېھ لە باخ، وە جۆگە لە ئاو بە ژىر دارو مالە کانیاندا ئەپرات بە هەمیشە یی و نەمرى تیاییدا ئەمیننە وە ﴿وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتٍ عَدَنٍ﴾ وھ خانوو کوشکو تەلارى باش و پاکيان پى ئەدات کە لە زىپۇ زیوه لەناو بە هەشتیک کە شوینى مانە وەی ھەمیشە ییه ﴿وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ أَكْبَرُ﴾ وھ خوای گەورەش لىيان

پازی ئەبىت، كە ئەم پەزامەندىيە خواي گەورە لە ھەموو ئەو نازو نىعەتانە گەورە ترە كە خواي گەورە بە بەھەشتىيەكانى ئەبەخشى ﴿ذلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ (٧٢) ئا ئەمە بىدنه وەى ھەرە گەورە يە كە مروڻ بچىتە ناو بەھەشتە وە خواي گەورە لىي پازى بىت.

بىربىكەرە وە ئەى براى خۆشە وىست لە ووتەى خواي گەورە: ﴿وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتِ عَدْنٍ﴾.

"پازاوه تە وە جوانكراوه و ئامادە كراوه بۇ بەندە كانى خواي گەورە كە تە قوايان ھەبووه، بە بىينىنى دلخوش دەبن، وە دلخوش دەبن بە شوئىن و مانە وەيان لىي، وە بويان كۆكراوه تە وە لە پىداويسى خانوو كە هيچ كەسىك تەمەننای لە وە زياتر ناكات، هەتتا خواي گەورە ژورى وايانى بۇ داناوه كە لە ئەۋپەرى جوانى و پۇونى يە، لە دەرە وە ناوه وە دەبىنرىت، وە لەناوه وە دەرە وە دەبىنرىت. ئە و خانوو مالانە دانسقە و تايىېتن، بە راستى نەفس ئارام دەبىت تىيدا، وە دل بۇي دەپوات، وە پوح موشتاقە بۇي، لە بەرئە وە لە بەھەشتادىيە دەمىننەتە وە، واتە: مانە وە يە كە سەفرى تىدىانىيە، وە گۆپانى بە سەرنىيات" (٧).

پىيغەمبەرى خوا ﴿بَاسِيٰ هَنْدِيَكَ كَارُو وَتَهِيَ كَرْدُووَه كَه هَوْكَارَه بُو بە دەستەيىنانى پاداشتى گەورە و بەریز ئە وىش: مالىيە كە لە بەھەشت. ئە وىش باسيانە لە پاش ئە وە كۆمكىدووه تە وە رېكىم خستووه، خواي گەورە يارمەتى من و ئىۋەش بۇ كردە وە پىكىردن و بانگەوازىرىدىن بۇي:

۱/ هرکهسیک مزگهوتیک دروست بکات له پیناو خوای گهوره:

عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ قَالَ: «مَنْ حَفَرَ مَاءً لَمْ يَشْرُبْ مِنْهُ كِيدُ حَرِيٌّ مِنْ جَنَّ وَلَا إِنْسٍ وَلَا طَائِرٍ إِلَّا آجَرَهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَمَنْ بَنَى مَسْجِدًا كَمْفُحَصٍ قَطَأً أَوْ أَصْغَرَ بَنَى اللَّهُ لَهُ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ».^(۸)

واته: له جابری کوری عهبدولللاوه (رهزادی خوایان لیبیت) پیغہمبه ری خوا
فه رموویه تی: «هرکهسیک مزگهوتیک دروست بکات له پیناو خوای گهوره وہ کو
شویںی هیلکهی کوتیریش بیت یان له و بچوکتر، ئه وا خوای گهوره مالیکی له
بہہشتدا بؤ دروست ده کات^(۹).

"کمفحص قطا" ^(۱۰) بالندھیه کی ناسراوه بچوکتره له کوتر، و گهوره ترہ
له چوکه، ئه و شوینه ده گریته وہ که هیلکه کهی تیده کات.

۲/ هرکهسیک بوشاییه ک پربکاته وہ:

عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ: «مَنْ سَدَ فُرْجَةً فِي صَفَّ رَفَعَهُ اللَّهُ بِهَا دَرَجَةً، وَبَنَى لَهُ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ».^(۱۱)

واته: له عائیشه وہ (رهزادی خوای لیبیت) ده فه رموویت: پیغہمبه ری خوا
فه رموویه تی: «هرکهسیک بوشاییه ک پربکاته وہ له نویژی جه ماعهت، ئه وا خوای
گهوره مالیکی له بہہشت بؤ دروست ده کات، وہ پلهیه کیش به رزی ده کاته وہ ».
"من سد فرجه": هاندانی تیدایه بؤ گهیاندنی ریزی نویژه کان له کاتی نویژی
جه ماعهت، وہ پرکردنہ وہ بوشایی نیوانیان.

^(۸) رواه الترمذی: (۲۲۶)، وصححه الألبانی في "صحیح الترمذی": (۲۵۲۶).

^(۹) که ئه مهش بہلکهیه له سهہر فراوانی و گهوره بیی رپھمی خوای گهوره، ... وہ بہلکهیه له سهہرئه وہی پیویسیت ناکات ئینسان ھەولی بھس بؤ کاری گهوره بیت، بہلکو ئه گهوره که میش بیت له لای خوای گهوره گهوره یه. الباحث الحدیثی.

^(۱۰) قهتی، قتك، کت، کوپکوره، که پھواله، تپھوھڑه، پھله وہریکی کونجپه به قه د کوتیریکه گوشتی نزور خوشہ. فه رهه نگی ده ریا: (۹۷۲/۲).

^(۱۱) رواه المحاملی في "الأمالي" (۲۲۱)، والطبرانی في "الأوسط" (۵۷۹۷)، وصححه الألبانی في "السلسلة الصحيحة" (۱۸۹۲).

۳/ نویزی چیشتهنگاوو چوار رکات پیش نویزی نیوهرو:

عَنْ أَبِي مُوسَىٰ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ صَلَّى الصُّحَى أَرْبَعًا، وَقَبْلَ الْأُولَى أَرْبَعًا بُنِيَ لَهُ بِهَا بَيْتٌ فِي الْجَنَّةِ» (۱۲).

واته: له ئهبي موساوه (رہزای خوای لیبیت) ده فه رموویت: پیغه مبهروی خوا فه رمووی: «ھر کھسیک چوار رکات نویزی چیشتهنگاو بکات، وہ پیش نویزی یه کھم چوار رکات بکات (مه بهست پیی نویزی نیوه پویه، چونکه یه کھم نویزبوو فه رزکرا لە کاتی بە رزبۇونە وە پیغه مبهروی خوا ﷺ) (۱۳)، ئهوا خوای گەورە مالیکی له بەھەشتدا بۆ دروست ده کات».

۴/ ھر کھسیک بەردەوام بیت لە سەر دوانزه رکات:

عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ ثَابَرَ عَلَىٰ ثِنَتِي عَشْرَةَ رَكْعَةً مِنَ السُّنْنَةِ بَنَى اللَّهُ لَهُ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ: أَرْبَعٍ رَكَعَاتٍ قَبْلَ الظَّهَرِ، وَرَكْعَتَيْنِ بَعْدَهَا، وَرَكْعَتَيْنِ بَعْدَ الْمَغْرِبِ، وَرَكْعَتَيْنِ بَعْدَ الْعِشَاءِ، وَرَكْعَتَيْنِ قَبْلَ الْفَجْرِ» (۱۴).

واته: له عائیشه وھ (رہزای خوای لیبیت) ده فه رموویت: پیغه مبهروی خوا فه رموویتی: «ھر کھسیک بەردەوام له کردنی دوانزه رکات سوننهت ئهوا خوا گەورە مالیکی له بەھەشتدا بۆ دروست ده کات: چوار رکات پیش نویزی نیوه پو، و دوو رکات دوای نیوه پو، و دوو رکات دوای ئیواره، و دوو رکات دوای عیشا، و دوو رکات پیش بەیانی».

(۱۲) رواه الطبراني في "المعجم الأوسط" (۴۷۵۳)، وصححه الألباني في "السلسلة الصحيحة" (۲۳۴۹).

(۱۳) فيض القدير: (۲۱۵/۶).

(۱۴) رواه الترمذی (۴۱۴)، والنسائي (۱۷۹۵)، وابن ماجة (۱۱۴۰)، وصححه الألباني في "صحیح الجامع" (۶۱۸۳).

۵/ هرکهسیک ده جار سوره‌تی الإخلاص بخوینیت:

عَنْ مُعاذِ بْنِ أَنَّسٍ الْجُهَنْيِيِّ صَاحِبِ النَّبِيِّ ﷺ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «مَنْ قَرَا: قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ حَتَّى يَخْتَمَهَا عَشْرَ مَرَاتٍ، بَنَى اللَّهُ لَهُ قَصْرًا فِي الْجَنَّةِ»^(۱۵).

واته: له مواعذی کورپی ئنه سی جوهنه‌نیه وه (رہزای خوای لیبیت) هاوہلی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ، له پیغه‌مبه‌ری خواوه ﷺ فه رموویه‌تی: «هرکهسیک قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ بخوینیت تا ته واوی ده کات ده جار، ئه وا خوای گهوره له بهه شتدا کوشکیکی بق دروست ده کات ». .

۶/ هرکهسیک مندالیکی بمریت و سوپاسی خوا بکات و إِنَّا لِلَّهِ، وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ بکات:

عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ رض أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «إِذَا مَاتَ وَلَدُ الْعَبْدِ قَالَ اللَّهُ لِمَلَائِكَتِهِ: قَبضْتُمْ وَلَدَ عَبْدِي؟ فَيَقُولُونَ: نَعَمْ.

فَيَقُولُ: قَبضْتُمْ ثَمَرَةً فُؤَادِهِ؟

فَيَقُولُونَ: نَعَمْ.

فَيَقُولُ: مَاذَا قَالَ عَبْدِي؟

فَيَقُولُونَ: حَمِدَكَ وَاسْتَرْجَعَ.

فَيَقُولُ اللَّهُ: ابْنُوا لِعَبْدِي بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ، وَسَمُوْهُ بَيْتَ الْحَمْدِ»^(۱۶).

واته: له ئه بی موسای ئه شعه‌رییه وه (رہزای خوای لیبیت) پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه رموویه‌تی: «کاتیک مندالی که سیک ده مریت خوای گهوره به فریشته کان ده فه رموویت ئایه پوحی مندالی به نده کهی منتان کیشا؟ فریشته کان ده فه رموون: بهلی.

(۱۵) رواه أَحْمَدَ في "مسنده" (۱۵۶۱۰)، وحسنه الألباني في "سلسلة الصحيحية" (۵۸۹).

(۱۶) رواه الترمذی (۱۰۲۱)، وحسنه الألباني في "السلسلة الصحيحة" (۱۴۰۸).

خوای گهوره ده فه رمومیت: ئایه جگه رگوشکه‌ی و به روبوومه که یتان لى سنه‌ندوه (ناونراوه به روبووم له به رئه‌وهی داها تووی باوکه که‌یه، و هکو به روبوومی داریک وایه) ^(۱۷)؟

فریشته کان ده فه رمومون: به لی.

خوای گهوره ده فه رمومیت: ئهی به نده که م چی ووت؟

فریشته کان ده فه رمومون: حه مدو سهناو سوپاسی تۆی کردوو ووتی: إِنَّا لِلَّهِ، وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ واته: ئیمه هه موومان هی خوای گهوره‌ین، و هه رب‌ولای خوای گهوره‌ش ده گه ریینه‌وه (ئارامی گرت له سه رئه و به لاؤ موسیب‌هه ته).

خوای گهوره ده فه رمومیت: مالیک له به هه شت بۇ به نده که م دروست بکه‌ن و ناویش بنین مالی سوپاس‌گوزار.

۷/ دوعای چوونه ناو بازار:

عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «مَنْ قَالَ فِي السُّوقِ^(۱۸): لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، يُخْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ، بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، كَتَبَ اللَّهُ لَهُ أَلْفَ أَلْفَ حَسَنَةٍ، وَمَحَا عَنْهُ أَلْفَ أَلْفِ سَيِّئَةٍ، وَبَنَى لَهُ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ»^(۱۹).

واته: له عومه‌ری کورپی خه تتابه‌وه (رہزای خوای لیبیت) پیغه‌مبه‌ری خوا فه رمومیه‌تی: هه رکه‌سیک له بازار بلیت: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، يُخْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ، بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

^(۱۷) مرقاة المفاتيح: (۳/۱۲۴۰).

^(۱۸) وفي رواية أخرى: " مَنْ دَخَلَ سُوقًا مِنَ الْأَسْوَاقِ ... " حسن: سلسلة الصحيح (۳۱۳۹) واته:

"هه رکه‌سیک بچیتہ بازاریک له بازاره کان"

^(۱۹) رواه الترمذی (۲۴۲۸)، وابن ماجه (۲۲۳۵)، وحسن البخاری في "صحيح ابن ماجه" (۱۸۱۷).

ئەوا خواي گەورە يەك ملىون چاكەى بۆ دەنوسىت، وە يەك ملىون تاوانى لى دەسپىتەوە، وە مالىكىشى لە بەھەشتدا بۆ دروست دەكات «^(٢٠).

٨/ رەوشت جوانى:

عَنْ أَبِي أُمَامَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «أَنَا زَعِيمُ بَيْتٍ فِي رَبَضِ الْجَنَّةِ لِمَنْ تَرَكَ الْمِرَاءَ وَإِنْ كَانَ مُحِقًّا، وَبَيْتٍ فِي وَسْطِ الْجَنَّةِ لِمَنْ تَرَكَ الْكَذِبَ وَإِنْ كَانَ مَارِحًا، وَبَيْتٍ فِي أَعْلَى الْجَنَّةِ لِمَنْ حَسَنَ خُلُقَهُ»^(٢١).

واتە: لە ئەبى ئومامەوە (پەزاي خواي لىپىت) دەفرەرمۇويت: پىغەمبەرى خوا فەرمۇويتى: « من كەفيلى مالىك دەكەم بۆ لە دەوريەرى بەھەشت بۆ كەسىك واز لە مشت و مېرەھىنىت ئەگەر لەسەر حەقىش بىت، وە كەفيلى مالىك دەكەم بۆ كەسىك لە ناوه راستى بەھەشت واز لە درۆكىرىن بەھىنىت ئەگەر بە گالتەيشى بىت، وە كەفيلى مالىك دەكەم لە بەرزىرىن پلهى بەھەشت بۆ كەسىك رەوشتى جوان بىت .»^(٢٢)

"أَنَا زَعِيمٌ" واتە: من كەفيلىم و دەستەبەرى دەكەم بۆ ئەو كەسەى هەستىت بە جىيە جىيەرىدى ئەو كىدارانە.

(١) خصه بالذكر لأنه مكان الغفلة عن ذكر الله والاشغال بالتجارة فهو موضع سلطنة الشيطان ومجمع جنوده فالذاكر هناك يحارب الشيطان وبهزم جنوده فهو خليق بما ذكر من الثواب ... أو لأن الله ينظر إلى عباده نظر الرحمة في كل لحظة ولمحة فيحرم عنها أهل الغفلة وبنالها أهل الحضرة.

مرقاة المفاتيح: (٤/١٦٨٧).

واتە: ئەم زىكىرە تايىېتكراوه لەبىرئەوە شوينى بى ئاڭايىھە ئىنسان توشى مەشغۇلۇون دەبىت بەھۆى كەسابەتهوە وە شوينى شەيتان و دارو دەستەكەيەتى، وە خوينى زىكىر دژايەتى شەيتان دەكات و دارو دەستەكەي دەپروخىنىت، كە ئەوهەش گونجاوو شايىنى ئەوهەي پاداشت وەربىرىت ... يان خواي گەورە تەماشى بەندەكانى دەكات بە تەماشكىرىنىكى رەحىمەتهوە ھەموو كات و ساتىك، بۆيە ئەوانەى بى ئاڭان ئەو پاداشتەيان دەست ناكەۋىت و ئەوانەى دەيخۇين ئەوان ئەو پاداشتەيان دەست دەكەۋىت.

(٢) ئەم فەرمۇودەيە پىكەماتووه لە سى سىفەت: ۱- واژەتىن لە مشت و مېر. ۲- واژەتىن لە درۆكىرىن ئەگەر بە گالتەش بىت. ۳- رەوشت جوانى. -وەرگىر-

(٣) رواه أبو داود (٤٨٠٠)، والنمسائي (٣١٢٣)، وحسنه الألباني في "صحیح الجامع" (١٤٦٤).

"رَبِّ الْجَنَّةِ" واته: دهورو بهری و له ده ره وهی؛ شوبه یزراوه و هکو ئه و خانووانهی له دهورو بهری شاره کان و له زیر قه لا کان^(۲۳).

ئیمامی ئیبن القیم (رە حمەتى خواى لیبیت) فەرمۇویه تى: ئەوان (واته بەھەشتییه کان) له ناو باخ و باخاتى بەھەشت پادھ کشىن و ئەمدىو ئەودىو دەكەن، وە له زیر پەردە و كەژاوه دا دانیشتون، وە له سەر را خەریک دانیشتونە كە له ئاوريشىمە، وە له گەل حۆرييە کان خۆشى دەبىن، وە له جۆرەها بە روپۇوم و مىوه دەخۇن.

خواى گەورە فەرمۇویه تى: ﴿ يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلَدَانُ مُخْلَدُونَ ۚ ۱۷ ۚ بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقَ وَكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ ۚ ۱۸ ۚ لَا يُصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُنْزَفُونَ ۚ ۱۹ ۚ وَفَكَهَةٌ مِمَّا يَتَحَبَّرُونَ ۚ ۲۰ ۚ وَلَحْمٌ طَيْرٌ مِمَّا يَشَتَّهُونَ ۚ ۲۱ ۚ وَحُوْرٌ عَيْنٌ ۚ ۲۲ ۚ كَامَثَلٌ لِلُّؤْلُؤِ ۚ ۲۳ ۚ أَلْمَكْنُونِ ۚ ۲۴ ۚ جَزَاءٌ بِمَا كَافُوا يَعْمَلُونَ ۚ ۲۵ ۚ﴾ [الواقعة: ۱۷ - ۲۴].

واته: ﴿ يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلَدَانُ مُخْلَدُونَ ۚ ۱۷ ۚ﴾ وە ئە و مندا لانەی بە سەرياندا ئەگەپىن و خزمەتىان ئەكەن پىر نابن و بۆ ھەمېشەيى ئەمېننەوه، كە و تراوه: مندا لى موسى مانانە كە بە مندا لى مردوونە، يان مندا لى موشىيكانە، يان كە سانىكەن خواى گەورە له بەھەشتىدا دروستى كردوون بۆ خزمەت كردنى بەھەشتىيە کان ﴿ بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقَ وَكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ ۚ ۱۸ ۚ﴾ بە جۆرەها كۆپ و گلاسەوه ئەوهى كە دەسکى نىيە و ئەوهى كە دەسکى ھەيە، وە جۆرەها جامى ترىش كە پېرە له مەى لە و سەرچاوانەوه بۆيان دېنن كە لېيان نابېرىت و كۆتايى نايات ﴿ لَا يُصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُنْزَفُونَ ۚ ۱۹ ۚ﴾ وە كو عەرق و مەى دونيا نىيە كە بىخۇن سکو سەريان بىدات له

^(۲۳) "النهاية في غريب الحديث" ص (۴۶۰).

قىل: المراد هنا ما حول الجنة الداخلية، لا الخارجى؛ لأنَّ أهل الجنة لا يكونون خارجها. واته: و تراوه: مەبەست پىيى لە ناو بەھەشت نەك دەرەوهى بەھەشت، چونكە ئەھلى بەھەشت نايىت لە دەرەوهى بن. - الباحث الحديسي - وەرگىيە.

ئیش، یاخود له هوش خویان بچن و عه قلیان ببات، یاخود برشینه وہ میز به خویاندا بکه، نه خیر وانیه و له په پی تام و چیثو له زه تدایه ﴿وفاکۂ ممما یتَحِيرُونَ﴾ (۲۰) وہ جوره‌ها میوه‌یشیان پی ئه دری که خویان هله بڑیں، (ئه مئایه‌تہ بہ لگه‌یه له سه رئه وہی که دروسته له کاتی خواردنی میوه ده ستدریز بکه‌یت و له پیش خوتہ وہ نه خویت و هلیبڑیت) ﴿ولَحْمٌ طَيْرٌ مِمَّا يَشْتَهُونَ﴾ (۲۱) وہ له گوشتی بالندہ‌یش ئه وہی که ئاره زووی بکه، پییان ئه دری، بالندہ‌کانی به هه شت ملیان وہ کو ملی و شتر دریثو گه ورہ‌یه ﴿وَحُورُّ عَيْنٌ﴾ (۲۲) وہ حوریان له به هه شتدا بق دانراوه که چاویان یه کجار گه ورہ‌یه و په شی و سپی چاویان یه کجار نوره ﴿كَامِشَالِ اللُّؤلُؤِ الْمَكْنُونِ﴾ (۲۳) ئه م حوریانه وہ کو دورپو مرواری وان له سپیتی و جوانیدا که پاریزراو بیت و دهست پیی نه گه یشتبتیت، واته: له په پی و جوانی و پاکیدان ﴿جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (۲۴) خوای گه ورہ ئه م پاداشتانه یان ئه داتی بھوی ئه و کرده وہ چاکانه‌ی که له دونیادا کرد وویانه.

﴿يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ وَفِيهَا مَا تَشَتَّهِيَهُ الْأَنْفُسُ وَتَلَدُّ الْأَعْيُنُ وَأَنْتُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ [الزخرف: ۷۱].

واته: **﴿يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِنْ ذَهَبٍ﴾** له به هه شتیشدا له ناو قاپی ئالتووندا خواردنیان به سه ردا ده گیپردری و پی ئه بخشری ﴿وَأَكْوَابٍ وَفِيهَا مَا تَشَتَّهِيَهُ الْأَنْفُسُ﴾ وہ خواردنہ وہ یان پی ئه دری له کوپی ئالتووندا، وہ ئه وہی نه فسیش ئاره زووی بکات پییان ئه دری **﴿وَتَلَدُّ الْأَعْيُنُ﴾** وہ ئه وہی چاوی پی پوشنا بیت تام و چیزی لی بکه نه موو شتیکیان پی ئه دری **﴿وَأَنْتُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾** وہ ئیوہ به نه مری تیایدا ئه میننه وہ.

سویند به خوا جاری به هه شت دراوه له بازاری زهره رمه نیدا، به لام که س ته ماشای نه کرد و وہ رینه گیپراو که س نرخی پی نه دا! ته نه چهند که سیک له به ندہ کان نه بیت، ئای چهند سهیره چون ئه وہی به هه شتی ده خه ویت؟!

وە ئەوهى داخوازى كچ دەكات مارهىي يەكەى نادات؟!
 وە چۆن ژيان لەم دونيایەدا خۆشە پاش بىستنى ھەوالەكانى بەھەشت؟!
 وە چۆن ئەوهى تامەززۇرى حۆرى يەكانىتى ئۆقرەھى ھەيە بەبى باوهش كردن بە
 كچەكانى بەھەشت؟!
 وە چۆن بەبى ئەۋى چاۋى تامەززۇ يان پۇشىن دەبىت؟!
 وە چۆن دلۇ دەرونى ئارام دەگىرىت؟!
 وە چۆن دلى زۆربەى خەلکى لى ئى لادەدات؟!
 وە بەچ شتىك دەرونى ئەو كەسانە قەرهبۇو دەكاتەوە كە پشتيان تى
 كردووھ؟! ^(٢٤).

پاوهستانىك:

گەورەترين خۆشبەختى و دلخۆشى، وە تەمەنناو شادمانى .. ئەو رېزەيە بوتريت: ﴿هَاوُمْ اقْرَءُوا كِتَابِيْه﴾ [الحاقى: ١٩]. لە خۆشيدا هاوار ئەكەت و ئەللى: وەن كتابەكەى من وەربىگەن و بىخويىنەوە، چونكە دەزانىت پېرە لە چاكە وە گەورەترين هاوارو مالۇيرانى .. ئەو رېزەيە بوتريت: ﴿يَا لَيْتَنِي لَمْ أُوتَ كِتَابِيْه﴾ [الحاقى: ٢٥]. خۆزگايى ئەم كتابەم ھەر وەرنەگرتايە كاتىك كە ئەيىبىنى پېرە لە تاوان و خراپەكارى.

خواي گەورە زانست و زانىاري بەسۈود بە من و ئىيەش بېھەشىت وە كرده وەي چاكىش، وە بمان كات بە كىك لەوانەي خاوهن ئەقلن كە گوئىبىستى قىسە بىن و شويىنى بکەون بە چاكە.

وَصَلَى اللَّهُ وَسَلَمَ عَلَى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ. (٤٥).

(٢٥) ئەم دوو كرددەوەيىش ھۆكارن بۇئەوهى خانووەيەك بەدەست بىنىت لە بەھەشت.

و ۱۰- موسىلمان بۇون و باومەھىنان بە پىغەمبەرى خوا ﷺ و كۆچكىردن و تىكۈشان لە پىناو خواى گەورە: عَنْ عَمْرُو بْنِ مَالِكٍ الْجَنْبِيِّ، أَنَّهُ سَمِعَ فَضَالَةَ بْنَ عُبَيْدٍ ﷺ يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «أَنَا زَعِيمُ الْخَمِيلِ لِمَنْ آمَنَ بِي، وَأَسْلَمَ (أى: دخَلَ فِي الإِسْلَامِ وَأَدْرَى حَقَّهُ، وَفَعَلَ مَا يَجُبُ عَلَيْهِ كَمَا أَمْرَهُ اللَّهُ؛ فَأَطَاعَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ، وَفَعَلَ الْأَوْامِرَ وَانْتَهَى عَنِ النَّوَاهِي، وَحَفِظَ حَدُودَ اللَّهِ) وَهَاجَرَ (إِلَى الْمَدِينَةِ زَمَانَ الْهِجْرَةِ، أَوْ هَاجَرَ إِلَى اللَّهِ وَهَاجَرَ مَا نَهَى اللَّهُ عَنْهُ) بَيْتٌ فِي رَبْضِ الْجَنَّةِ، وَبَيْتٌ فِي وَسْطِ الْجَنَّةِ، وَأَنَا زَعِيمٌ لِمَنْ آمَنَ بِي، وَأَسْلَمَ، وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، بَيْتٌ فِي رَبْضِ الْجَنَّةِ، وَبَيْتٌ فِي وَسْطِ الْجَنَّةِ، وَبَيْتٌ فِي أَعْلَى غُرْفِ الْجَنَّةِ». صحيح: سنن النسائي (٣١٣٣). الباحث الحديسي.

واتە: لە عەمرى كورپى مالىكى جەنبى يەوه، كە گوئى لە فەچالەى كورپى عوبىيد بۇوە (پەزاي خواى لېبىت) فەرمۇوەتى: گوئىم لە پىغەمبەرى خوا ﷺ بۇ دەيىفەرمۇو: من كەفيلىم و دەستەبەرى دەكەم بۇ ئەو كەسەى باوەر بە من بىنىت، موسىلمان بىت (واتە: موسىلمان بىت و حەق و مافەكانى جىببەجى بکات، وە ئەوهى كە خواى گەورە فەرمانى پىيىركدووە وە كە خۆى جىببەجى بکات، وە گوئپايانى فەرمانى خواو پىغەمبەرەكەى ﷺ بکات، فەرمانەكان جىببەجى بکات و دوور بکەويتەوە لە قە قەدەغە كراوهەكان، و سننورى خواى گەورە بپارىزىت (ئەوانەى حەدىيان لەسەرە نەيکات) وە كۆچ بکات (لەسەردەمى پىغەمبەرى خوا ﷺ بۇ مەدينە، يان كۆچكىردن بولالى خواى گەورە و كۆچكىردن لەوهى خواى گەورە قەدەغەى كردووە) بە خانووەيەك لە دەوروبەرى بەھەشت، وە بە خانووەيەك لە ناوهرپاستى بەھەشت.

وە من كەفيلىم و دەستەبەرى دەكەم بۇ ئەو كەسەى باوەر بە من بىنىت، موسىلمان بىت، و جىهاد بکات لە پىناو خواى گەورە، بە مالىك لە دەوروبەرى بەھەشت، و بە مالىك لە ناوهرپاستى بەھەشت، و بە مالىك لە پلە بەرزەكانى بەھەشت. -وەرگىر-



۱- به رو بومه کانی با و هر بون به قهزاو قه ده، وه ئارامگرتن و پله و پایه‌ی له بیرو با و هر دا
نو سینی زانای پایه به رز: الشیخ صالح بن فوزان بن عبدالله الفوزان

و درگیرانی: هشام لطیف البرزنجی

پیداچوونه وہی: م. صلاح الدین عبدالکریم

۲- ناوی کتیب: پهروزه‌گردانی مندانه له ژیر روشنایی قورئان و سوننه‌تدا
نوسینی: عبدالسلام بن عبد الله السليمان

پیشہ کی زانی پایہ بہرزا: صالح بن فوزان الفوزان

پیداچوونه وہی: م. صلاح الدین عبدالکریم

۳- تاوانه گهورهکان له ژیر روشنایی قورئان و فهرموده صه حیجهکان زیاتر له ۱۰۰ تاوانی گهوره.

کۆردنەوە و ئامادەکردنی: هشام لطیف البرزنجی

پیداچوونه وہی: م. صلاح الدین عبدالکریم

٤- هـلْبَارْدَنِي الشِّيخُ أَحْمَدُ بْنُ يَحْيَى النَّجْمِي رَحْمَهُ اللَّهُ

له كتيبی: (تأسیس الأحكام - شرح أحادیث عمدة الأحكام) له بابه تی رۆژوو
نوسینی: الشیخ علی بن یحیی الحدادی.

و درگیرانی: هشام لطیف البرزنجی

پیداچوونه وہی: م. صلاح الدین عبدالکریم

۵- ئەو بابە تانەي تايىبەتە بە ئافرەتى مۇسلمانە وە لە رەمە زاندا.

الجنيبي خالد بن خميس: الشيخ نوسينى

و درگیرانی: هشام لطیف البرزنجی

پیداچوونه وہی: م. صلاح الدین عبدالکریم

۶- ده ئامۇڭگارى بۇ خۆپاراستن له نەخۆشى بەرپلاو.

نوسينى: الشیخ عبدالرزاق البدر

وەرگىپانى: هشام لطيف البرزنجي

پىداچوونەوهى: م. صلاح الدين عبدالكريم

٧- پرسياو و وەلام دەربارە قورئان بۇ مندالان

نوسينى: الشیخ عرفات بن حسن الحمدي

وەرگىپانى: هشام لطيف البرزنجي

پىداچوونەوهى: م. صلاح الدين عبدالكريم

٨- چى دەكەيت لە دواى لە دەستدانى خۆشەويىتىكت؟

نوسينى: أبى عبدالعزيز منير الجزائرى

وەرگىپانى: هشام لطيف البرزنجي

٩- چى دەزانىت دەربارە فېتنەمى مەسىحى دەججال؟

نوسينى: أبى عبدالعزيز منير الجزائرى

وەرگىپانى: هشام لطيف البرزنجي

١٠- بەھەشتى بۇ مسۈگەر دەبىت

نوسينى: أبى عبدالعزيز منير الجزائرى

وەرگىپانى: هشام لطيف البرزنجي

١١- مالىك لە بەھەشت

نوسينى: أبى عبدالعزيز منير الجزائرى

وەرگىپانى: هشام لطيف البرزنجي